

SZARVASI ÚJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

helenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra czimzendők.

A nyilt-térben minden garmonsor dija 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Mudrony és György hi detési irodája Barátok-tere 3. sz. Athenaeum I emelet; továbbá A. V. Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

A m a g y a r n y e l v.

Sok viszonyfagszágon ment keresztül a magyar nemzet. Vagyonaát elpusztította török, tatár. Sorait megapasztották a századok viharai. Nevét elvette a vad önkény. Amit más nemzetek csak tizedrészben szenvedtek, mi elviseltük mind. És népek tűntek el, népek merültek újra föl a világtörténelem színterén, körülöttünk minden megváltozott, csak mi, egyedül mi vagyunk azok, kik habár megtépve, kifosztva, azok vagyunk, kik ezer év előtt.

A nemzet hálakönnyeket sir azok porai felett, kik egy századdal ezelőtt megkezdlették a magyar nemzeti érzület fejlesztését. És a nemzetek egyedisége a nyelvben kulminál. A mely nép atyai nyelvét bírja, változatlanul hagyják azt az idők viharai, ha különben az életfeltételek nem hiányoznak nála. Ők, kik a magyar nyelv művelésében s annak a feledéstől megmentésében részt vettek, rég elhaltak. A nemzet nagy szellemei a föld alatt porladnak. Nevüket csak a történelem fogja említeni.

De ha a feledés szárnya érintette is a mi megváltóink nevét, szellemük örökségét fentartani és gyarapítani, a mi és utódaink legelső kötelessége leend. És ezen kötelességnek örökösnek kell lennie; mert a mely perczen arról megfeledekezünk, a magyar nemzet megszűnik magyar lenni.

A gondviselés hatalmas fegyverként adta az emberiség egyes csoportjainak kezébe a szellemi és testi sajátságaik nyomán megillető nyelvet. Mert az emberi roszakarat, kajánság és kapzsiság szülte harcokban az első szerepet nem a test, hanem a szellem fegyverei játszó. És ezen fegyverek leghatalmasabbja a nyelv. Erre nem kell más példa, mint nemzetünk. — Ime a Kárpát bércei nem csak az uraló magyart, hanem a szláv, germán és román népcsaládok ágait

karolják körül s mégis bár számunk kevesebb amazokénál, Európa magyarnak ismeri e földet. Igen, mert nyelvünk, mely honosainkénál fejlettebb, tökéletesebb, a szellemi s épen azért az anyagi élet vezetőjévé tesz bennünket.

Mult és jelen megmutatják s kétségtelenné teszik előttünk, hogy csak addig létezhetünk és mint magyarok addig leszünk önálló nemzet még nemzeti nyelvünk birtokában vagyunk. Ami megmentett bennünket a középkor századaiban, pilladiumunk leend a jövő kor nagy szellemi mozgalmában.

Rajta tehát, hogy a munkát, melyet elődeink oly sikerrel kezdtek meg, tovább folytassuk. Legyünk méltó utódai az ősöknek.

Ur és pór legszentebb tulajdonának tartsa nyelvét, s azt becsülni, fenntartani és terjeszteni meg neszünjék.

Az állam lassan, de biztosan halad az ösvényen, mely államiságunk eszméjének megtestesüléséhez vezet — A törvényhozás a legméltányosabb intézkedéseket tette meg, melyek még egyrésztől idegen ajku honos társaink nyelvét tisztelben tartják, másrésztől a magyar államiság megérdemelt biztosítékait adják a nemzetnek.

De az állam sem tett meg miudent, a mit lehetett volna. Az állam terhes adóval áljia azok útját, kik érzelmeiknek hódolva, nevük magyarosi ásával akarnak a nemzet iránti rokonszenveinek kifejezést adni.

A törvény eme czélszerűtlen intézkedések helyrehozatalát tüzte ki most egy társaság, mely Budapesten alakult a magyarság terjesztése végelt. Mi magunk részéről kötelességünknek tartjuk, mind nily mozgalomhoz csatlakozni.

Mi egy jobb jövő képét látjuk azon élénk társadalmi fölpezsdülésben. És a szent czélt csakis a társadalmi erők olyatén közremunkálása által véljük elérhemi, mint amily főkép hazánk fővárosában, büszkeségében Budapesten megindult.

Magunk részéről pedig felhívjuk a törvényhozást ama bélyegille'ék elförlésére, mely a névmagyarosítás megszerzését annyira nehezíti. Mert ámbár a név nem teszi az embert, de ama törekvésben, melyvel honfitársaink nevük változtatására törekszenek, a magyar államiság szilárdságának, rokonszenvenességének, sőt hatalmának fokmérőjét látjuk és látja a művelt külföld is.

Törvényhozás és társadalom azon tényezők, melyek egy művelt államot alkotnak, ha mindkettő meglette kötelességét, meg van léve minden.

És mi hisszük, hogy a magyar név és magyar nép nem lesz rossz nevelője ez államnak; hisszük, hogy a helyet, melyről leszorítottunk, ismét elfoglaljuk a dicsőség és boldogság útján.

H I R E K.

— Szendy Árpád hangversenye f. hó 6-án díszes közönséget gyűjtött a főgymnáziumi díszterembe. A program változatossága és művészi keresztülvitele a közönségnek valódi művelzetet nyújtott Szendy Árpád úr, a műta nem hallók, művészi felfogásban és technikában még inkább megközelíté a virtuozitás ama színvonalát, melyre zenei talentuma már kezdő korában képesíté. Így haladva, az előadó művészetnek egyik kiváló jelenségét fogja a közel jövő üdvözölni benne. — Zongorajátékát könnyed, elegáns s emellett kidomborodó előadás teszi élvezetessé, tanujelül a teltség erejének. Az ál-

tala önállóan előadott darabok ezek voltak: Sonata D-dur, Beethoventől; Tanulmány B moll. Mendelssohntól; Polonaise As-dur, Chopin-tól; Izold szerelmi halála, Wagner-Lisztől; Magyar ábránd. Lisztől, mind oly concert-darabok, melyek a művészi kivittet előre feltételezik az előadónál — s Szenly Á. úr feladatát nagy sikerrel oldá meg. A közönség élénk telzésnyilvánításokkal kísérte minden darabját. A hangverseny egyik fénypontját képezte Néher Paula kisasszony éneke, ki egy műdalt s több népdalt adott elő Danes Ferencz ur hegedű- és Szendy Á. ur zongorakiséréte mellett. Néher Paula kisasszony ritka szép alt-hangja megkapó erővel emelkedett ki a művészi kíséretből, teljes érvényre emelkedve. Mondanunk sem kell, hogy az élvezetes előadást szünni nem akaró taps követte. — E hangversenven szerencsénk volt hallani Szendy György és Danes Ferencz urak hegedűjátékát is — Szendy György úr bevégzett tőkélyü játéka s Danes úr művészi felfogása s biztos kivitele, ezáltal is nagy hatást keltett. Mindkét közreműködő úr nagyban hozzájárult a hangverseny sikeréhez, mely minden tekintetben teljes volt. Valóban nagy köszönettel tartozunk a t közreműködőknek, hogy társaséletünket koronként szívesek előadásukkal tiszta művelzetben részesíteni

— Halalozás. Társaséletünk egyik közltszteleiben részesült tagja, a jó anyák és házinők mintaképe. J á r d e k J á n o s n é, született Szulimán Veronika, hosszas szenvedés után f. hó 6-án jobbletre szenderült. A gyászoló család által kiadott gyászjelentés a következő: „Járdek János a maga, ugy gyermekei: Géza és Lajos, ennek neje Leontin, unokái: Irén és Lajos, valamint Szulimán Rozália, Kalalin, Mária és Anna nevében szomorodott szízzel jelenti felejlhetlen neje, szerető anyjuk, nagyanyjuk, illetve testvérjüknök J á r d e k S z u l i m á n V e r o n i k á n a k é l t e 71-ik, boldog házassága 48-ik évében hosszas szenvedés után folyó év és hó 6-án delután 2 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei szombaton folyó hó 8-án d. u. 2 órakor foguak a róm.-kath. szentegyház szertartásai szerint a régi sírkertbe örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szent mise

T Á R S A S

U m i l t á.

Vázlat a toscániai életből. — Irta: OUIDA.

— Francziából: MORAVCSIK GYULA. —

(Folytatás.)

Umiltá egyebirant sokkal inkább meg volt áldva szépségekkel és előnyökkel a természettől, semhogy a többi nők őt előtelek nélkül ítéltették volna meg. Rendelkezett azon classikus fenséggel, mely az illetőt királynéva teszi, hogy kifejezésül szolgáljon azok számára, kik királynét való-ágban nem lattak és így illusiójukat, őt megpillantva, ébren tartják.

Umiltá, meztelen libaival a sárguló vetés közt vagy a dombok bíborszínü hangai közepette, királyi jelenség volt, e fenséges jelző legtelibb értelmében. De gondozta is magát, a vidéken oly ritkan előforduló tisztaságot őrizve meg, hogy méltan szölgalhatott a szép büszkeség jelképeül; a kevés pénz, mit szerzett, ruhajara ment fél, melyet biztos izléssel választott meg, megvetve a rikító színü kendőket, a virágos szöveteket, miket tarsai készítettek.

Umiltá nyáron mindig skarlátszínü nyakkendőt hordott és télen is, bár csak nehezen találhatott, mindig volt vi-

rága, a mi nagyon elősegítette a szomszédok boszankodását, mert itt, az idegeneket kivéve, senki sem szerette a viragot. Umiltá tehát általában nem tudott maga irant rokonszenvet ébreszteni néhány fiatal férfi kivül, kiknek szerelmi nyilatkozatot azonban oly büszken, oly lenézón utasította vissza, hogy ezek kégytelenek voltak közelébből tavozni. — És még is, ha egygyel közülök összekelhetnék! — gondolta Umiltá magában és kihajtotta a nyajat a fenyvesbe, almatag tekintetét a hegyre meresztve, lebegő alakokat képze'Ve szemelőtt, önmagát megkoronázottan, labái előtt pedig térdelő töme et! Óh, ha legalabb tudta volna, hogy ki ő! Ha legalabb tudta volna...

Azon vig estéken, mik a tengerihántással, diótöréssel, a szírettel telnek el, mialatt a többi leány nevetgélt, vagy körbe ülve, feszülten hallgatott valamely régi mesét, vagy kísérte énekével valamely ifju gitarhangjait: Umiltá egyedül ült egy sarokban, almodozva mindig az arany koronáról és a terdeplő tömegről. Szeretett a munkálódók tömegéből a padlásra vonulni. Kinyitva annak ajtaját, a hold fényénél folytatta munkáját és gondolkodó tekintete majd a komor és csendes völgybe merült alá, majd a fellegeket érintő ezüstös hegyekre emelkedett fel. Midőn a gitar sze-

áldozat ugyanezen nap — folyó hó 8-án — d. e. 10 órakor fog az Égek Urának bemutatni. Szarvas, 1881. január 6.

— A megboldogult áldott jólelkű nő temetése közrészvét mellett ment végbe. Áldás poraira!

— **A szarvasi kisdedovó-egylet** választmánya elhatározta, hogy e hó folyamában az egyleti pénztár javára zártkörű táncmulatságot rendez. A táncvizalom időpontja legközelebb fog megállapítani.

— **A megyei lapok** helyesléssel fogadták abbéli elhatározásunkat, hogy lapunkban havonként egy-egy oly jeles férfi arcképét és életíráját közlendjük, kinek közéleti működése kapcsolatos megyénk kulturális fejlődésével. Februárhóban Vajda Péter volt szarvasi hírneves tanár és jeles magyar író arcképét és életíráját adjuk, mintán nemcsak élő hanem elhalt jeleseink arcképét és életíráját is szándokunk közölni. Szolgáljon ez tudomásul azon érdeklődő irodalombarátoknak, kik e részben kérdést intéztek hozzánk.

— **A mezőtúri jótékony nőegylet** az általa fenntartott nőiskola és részben a mezőtúri kisdedovó intézet alapítókének javára 1881. év január 15-én a „Dobogó“-vendéglő nagytermében táncmulatsággal összeköltött t h e a - e s i é l y t rendez. — Jegyek ára: családjegy 2 frt. személyjegy 1 frt. Nőtánci felülfizetések hírlapilag nyugtázva köszönettel vételnek. Kezdeté 8 órakor.

— **Tragedia az életből.** Kéler Ilona vőlegénye. Malnásy József honvédfőhadnagy Kolozsvárott agyonlőtte magát. Elhunyt menyasszonya utáni búban vitte a halálba. Lezárt számadásait a legnagyobb rendben hagyta hátra; egyik barátjához intézett néhány sor kíséretében, kinek Kéler Ilona temetésén azt mondá: „nemsokára én is követem Honkámát.“ A par sorban a népdal azon szavait írja le:

„Jó lesz ott lenn megpihenni,
Odalenn majd nem fáj semmi! . . .“

És kéri barátját, hogy temessék halottja mellé vagy vele átellenben.

Hét napra 14.000 frt. A londoni Rotschild-czég főnöke egy levélben felszólította Rácz Pali zenekarát, hajlandó

relmes hangjai füleig hatottak, szemöldét összevonta. Szomorú és nyugtalan állapotba ment át. Földi sorsa nyomta őt; és emellett leve ebből a világon.

Megjött, midőn a megfosztásra varakozó borsó előtt ült, — mert ez nyár derekan történt — Umiltá rögtön zajt hallott, vig felkiáltásokat, miket a dalok és nagy fecsegés szakítottak félbe az alatta levő udvaron; a nők nevettek és lármáztak. Donna Róza hangja kihallatszott, a mint szakadatlanul ismételte:

— Fiam, fiam, fiam!

— Virginio visszatért volna végre? — kérdezte Umiltá önmagától, mialatt ujjai a szokott munkát végezték.

Még csak arra sem vitte a kíváncsiság, hogy letelintsen. Virginio épen úgy nem érdekelte őt, mint a család többi tagja; számára ő semmi sem volt. A kis büszkét nem érdekelte a vidám és szívélyes hang, melylyel az ujonérkezett fogadtak.

Midőn munkáját elvégezte, a borsóhüvelyt az alatta levő tehének takarmánya közé vetette és a megfosztott borsót egy nagy edénybe téve csendesesen a holdat szemlélte, mely a tájak árnyaira lebegve, azok körvonalait ezüstös fénybe takarta. Lenn a völgyben a harangok zúgtak, mert másnap nagy ünnep következett. A csalogány dala hangzani kezdett a bokorban.

Még mindig ülve, Umiltá álmodozott Legkevesebb egy

volna-e egy hétre Londonba rándulni, hogy a világhírű londoni palotában játszó és ha igen, mennyiért? Rácz Pali igennel válaszolt s a mondott időre, az utazási és élelmezési költségeken kívül tízennyézer forintot kért. E nem éppen szerény követelést azzal indokolta a cigányprimás, hogy Erlanger Viktor báró Frankfurtban a zenekarnak egy napért 2000 frtot fizetett, nem tulzott tehát, ha egy Rotschildtól tízennyézer forintot kér.

— **A családnevek magyarosítása.** A fővárosban a családnevek magyarosítása ügyében megindult mozgalom ugyátszik, a vidéken is visszhangra talált. A végrehajtó-bizottsághoz számosan küldték be okirataikat. Legutóbb Ujposten kezdtek az ügy előmozdításához s azt maga a hazafias főrabbi Stern vette kezébe, ki első sorban fogja nevét magyarra változtatni.

— **Blaháné — bárónő.** Blaháné asszony újabb férjhezmeneteléről tud regélni egy bécsi lap. E szerint a hasonlíthatlan művésznő legközelebb neje lesz Splényi Ödön bárónak. Az e házasságról szóló hír állítólag művészkörökben van elterjedve s ott nagy szenzációt kelt.

— **Petőfi adóslevele.** Pápán a napokban egy koresmában véletlenül ráakadtak egy elszárgult kötelezvényre, mely 15 váltóforintról Petrovich Sándor nevére szólt. A pápai önképző-kör értesülve az esetről, a kötelezvényt megvásárolta a koresmárostól s Petőfi többi ereklyéi közé helyezte.

— **Országos iparkiallítás.** A fővárosban tervezett országos kiállítás ügye, mely a terv szerint a szegeli és székesfehérvári országos kiállításoknál nagyobb szerűnek ígérkezik lenni, hetek óta ismét élénken foglalkoztatja elsőrendű iparosainkat és kereskedőinket, kik a jövő hét szombatján azon ezélebből fognak értekezletre összegyűlni, hogy az 1872-ik év május havában megtartandó kiállítás rendezésére a végrehajtó-bizottságot megalakítsák. A végrehajtó-bizottság elnökeül Németh Imre miniszteri tanácsos ur szemellett ki. A mint a végrehajtó-bizottság megalakul, király ő felsége — a miniszterelnök útján — arra fog kéretni, miszerint az országos iparkiallítás védnökségét Rudolf trónörökös elfogadja.

óra telt el. Donna Róza éles kiáltása végig magához térítette őt.

— Umiltá, Umiltá! jöjj le gyorsan! Még mindig lenn vagy a padláson?

Umiltá kezébe véve a megtisztított borsót, csendesesen leszállt a létrán. A padlás alatti ajtó egyenesen a konyhába nyílt, mely néhány kis olajmécs által gyengén volt ugyan megvilágítva, de a szénapadlás sötétéhez képest mégis vakító volt. A nagy konyha telve volt idegenekkel, süketítő zaj zongolt benn, melynek közepette volt az, ki a láma okozója volt, egy 27 éves magas ifju, halvány, barna arcuzal, melyet a kalapjáról lecsüggő tollak árnyeko takká tettek; a „bersaglierek“ egyenruháját viselte, ezen ezredhez tartozván.

— Umiltá! — kiáltott Donna Róza, az örömtől és büszkeségtől fulladozó hangon. — Jöjj, lepj közelebb! Mi bolondok vagyunk ma este! Itt van fiam . . . me érkezett . . . Virginio megérkezett! . . . és mint káplár! . . . Veszed észre? . . . mint káplár!

Umiltá kissé megrettenve, hosszú se'yem szempillái alól hidegen pillantott a bérlőné legidősebb fiára és fagyosan üdvözölte őt, mire a bersagliere udvariasan felelt, sópörve kalapja hosszú tollaival a padolatot.

— Mily alruhába öltözött herczegnő van önnél, Anyám? — kérdezte kissé később.

— **Phidias Minerva-szobra.** Az athéni községtanács decz. 31-én London város lordmayorjához táviratot intézett, melyben Phidias egy remekművének megtalálását jelenti. Sotzo polgármester ez örömhirt Seinemegye prefetjével is táviratilag közölte. A mennyire a rövid táviratból kivehető, a szobor, melyet megtaláltak, nem lehet más, mint az a híres elefántcsonttal és aranynyal diszitett Minerva-szobor, mely egykor a Parthenont ékesítette. — Phidias Minerva több szobrát készítette elefántcsontból, bronzból, sőt fából is, Görögország

Irodalom.

A „**Magyar Szemle**“ első füzete, mely már januárra szól, megjelent hetedfél sűrűn nyomott íven. A mint említettük, a negyedév óta pihenő „Havi Szemle“ folytatása ez, és szintén Bodnár Zsigmond szerkeszti. Nagyon kívánatos, hogy irodalmi vállalatunk, melyek komoly közönségre számítanak, izmosodjanak és terjedjenek, és a „Budapesti Szemle“, a „Magyar Szemle“, a „Koszoru“ tömegesen feltalálják olvasóikat. Elég

Fővárosi életképek. — III. A tintás-asszony.

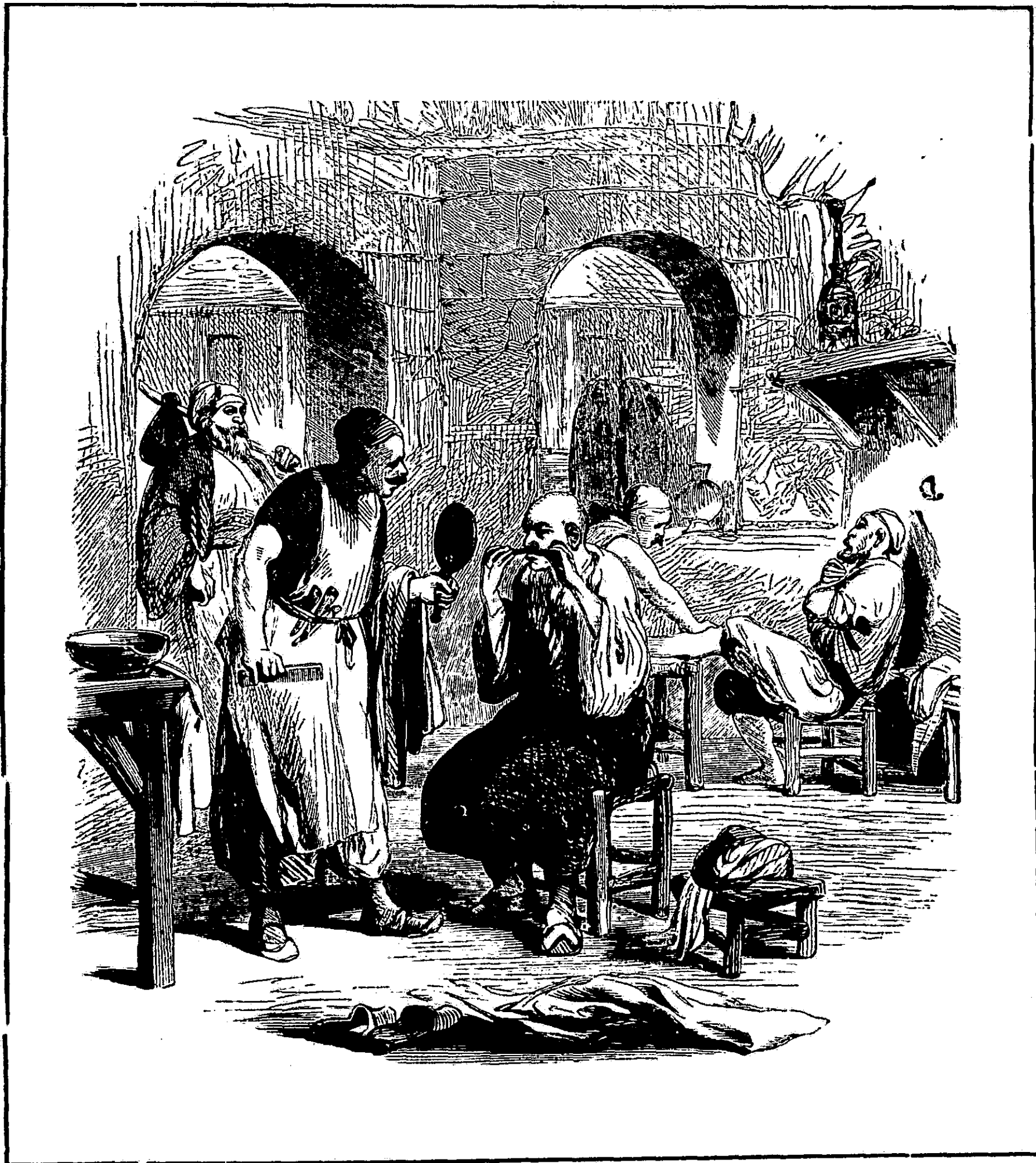
különböző városai számára. De a győzedelmes Minervának az a szobra, melyet a távirat említ, az Akropolisban emeltetett a marathoni diadal emlékére. Ez óriás bronz-szobor volt, — Több görög érmen fennmaradt reánk a szobor általános képe. Az athenái hagyomány győzelmi erőt tulajdonított neki s a legenda azt mondja, hogy Alarik megrémülve látásától, megszüntette Athen város ostromát.

különböző csapáson járnak arra nézve, hogy érdek-összeütkezésről ne legyen szó közöttük. A „Magyar Szemle“-be úgy látszik, több jut bele a szépirodalmi közleményekből, mint a „Budapesti Szemle“-be, de kevesebb mint a „Koszoru“-ba, mely egy tisztán szépirodalmi társaság folyóirata. A M. Szemle eme füzetének tulnyomó része szépirodalmi. Van benne két eredeti elbeszélés, az egyiknek („Bella,“) mely a szerző megnevezése nélkül indul meg, még folytatása következik; a má-

sik: „Árva Lotti“ rajz. Petelei Istvántól. Ezt követi „Elsa“ czimen egy terjedelmes költészeti darab, egy mysterium Vigny Alfrédétől. Hegedüs István gondos fordításában. A szépirodalmi részt még pár fordítás egészíti ki. Mirza Shaffy dalából Sziklay Somától, ki egy kötetet készül kiadni e dalokból. Molnár Aladárnak érdekes cikke van oktatásügyünk történetéből, valószínűleg azon terjedelmes munkájából való, mely az akadémia kiadásában fog megjelenni. A cikk czime „Pest városának jogi tanintézete.“ Ez a jogi tanintézet, mikor a magyar fővárosban még nem volt egyetem, 1756 — 1771-ben állt fent, s a római és a canon-jogot az osztrák

iránt a legélenkebb várakozást gerjeszti. Ujabb időben a novella-irodalomban magasabb tehetséggel, jobb elbeszélővel mint Petelei István nem találkozunk. A „M. Szemle“ előfizetési díja egy évfolyamra 6 frt. negyedévre 1 frt 50 kr. Egy füzet ára 60 kr. Az új folyam Mehner Vilmos kiadásában jelenik meg.

Mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési felhívását. Ez utóbbiak között a legrégebb az immár 28-ik évfolyamát élő „Vasárnapi Ujság“, mely nagy képes hetilapnak, az olvasó közönség e kipróbált házi barátjának, jövőre legjobb ajánlása

Török borbélyműhely.

származásu Perghold Pál tanította benne, ki noha jogi műveket is írt latin nyelven eddig jogi íróink még névleg sem említették. „Reform vagy forradalom“ czimű Beksics Gusztáv az irországi forrongásról ír, s félig a földbirtok viszonyokat ismerteti. Medvezky Frigyestől „A bölcsészet anthropológiai alapja“ fejezi be a cikkeket sorozatát s végül könyvszemle következik. A füzetből külön megemlítjük még Petelei István kis elbeszélését „Árva Lottit,“ mert sikerült mű és szerzőjében nem közönséges tehetséget ismertet meg. Egyszerű történetét, de a közvetlenség oly üdőségével adva elő, mely e fiatal író

képeinek évről évre szaporodó száma és szebb kivétele mellett kiváló irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalma, mely teljesen fölöslegessé teszi a magyar közönségnek hasonló külföldi lapok járatását: míg társalapja, a „Politikai Ujdonságok“ a politikai heti események gondos és hű összeállítását adja s jövőre tetemesen bővített gazdasági rovattal jelenik meg. A „Képes Néplap“ a legolcsóbb hetilap, a kevésbé vagyonosak vasárnapi ujsága, tanulságos és mulattató tartalommal, s a politikát tárgyaló rendes rovattal; ezek kiegészítője a „Világkrónika“ czimű képes melléklap, mely

eddig rovatái mellett újévtől kezdve nagyobb elbeszéléseket és regényeket is fog közölni, s a mely hetiközlönynek ép úgy, mint a „Képes Néplap“-nak ára feiévre 1 frt. Ugyanez iv tartalmazza a „Magyarország“ politikai, társadalmi és közgazdasági napilap, a mérsékelt ellenzék közlönyének és a „Jogtndományi Közlöny“ szaklapnak előfizetési felhívását; továbbá a Franklin-Társulat könyvkiadványainak jegyzékét. — Ugyancsak mai számunkhoz van mellékelve a dr. Fellegi Viktor szerkesztésében megjelenő „Apolló“ zenemű folyóirat előfizetési felhívása 1881-re. E nagy elterjedtségűek örvendő zenemű folyóirat, ez évben tizedik évfolyamába lép, jelölül életrealoságának. — Ajánljuk e tartalmas, s igen olesó válalapot a zenekedvelő családok pártolásába.

Tarkaságok.

T a n i t ó: Nézd Ferencz, erről a szívárványról is láthatod, milyen gyönyörű a világ! — szól a tanító tanítványához, az égen levő szívárványra mutatva.

T a n u l ó Igen, de azt szeretném már régóta tudni, s tanító ur bizonyára azt is megmondhatja, hogy néz ki a szívárvány — hátul?

Fontenelle, ki minden újévre üdvözlőlevelet írt Fleury bibornoknak 1727-ben a következő üdvözlőt intézte hozzá:

„Nagyságos uram! Mindazon méltóságok között, melyekkel fel van ön ruházva, hiányzik egy, melyet én bírok s mivel teljes szívemből frauczia vagyok, kívánom, hogy ezt ön is elnyerhesse, úgy azonban, hogy egy ideig még én élvezhessem azt, valamint még mások is, kik abban követőim lesznek.“

A bibornok, ki előbb egy szót sem értett mindebből, úgy válaszolt a levélre, miszerint kitünt, hogy nem fogta fel a Fontenelle üdvözlétének értelmét. Fontenelle egy második levélben ily módon fejtette meg neki a talányt:

Ezen szavakat csendesesen súgta; de Umiltá meghallotta és nagy sötét szemei, két csillagként ragyogva, elveszték dacos kifejezésüket. Ez a katona kivételt képez legalább az érzékével!

Donaldi Virginio csinos ember volt. Magas és emellett telt idomu; hidegvérű, bator és értelmes; felebbvalói is sokszor kitüntették őt. Hét év óta a katonaságnal volt és az egész időt deli Olaszország veszélyes helyein töltötte a brigandokkal való harcban; 1872. elején Rómába ment. Két kard és puskaoko ta sebe megmutatta neki, hogy mit tesz az, a katonaságnal szolgálni. Komoly és gyengéd volt, bár modora néha túlságos heveségbe ment át

Négy év óta nem látta Virginió a szülei házat s most váratlanul érkezett meg. Természetesen a derék katona szülőhelye hőségé és anyja büszkeségévé lett. Egy bersagliere az ő falujokban, a ki a szent városba győzemesen vonult be, és a ki élve tért vissza, egy oly ember, a ki a tengeren átkelt Sardiniába és Siciliába, a ki ötszázszor is tette életét kockára...

Elképzelhetni! Ehez hasonlót soha sem láttak Mosciánoban. A hir, mint a porfelleg, szétfutott és a falu háromnegyede összeszaladt, kétségkívül tiszta barátságból és mert tudták, hogy a signora Róza lakomái kitünök. De ez este már késő volt pompás lakomát készíteni. A boldog anya arra volt kénytelen szorítkozni, hogy a mindig kéznél levő

„Nagyságos uram! A rejtvény megfejtése az, hogy én vagyok az akadémikusok legvénebbike; ezen minőséget elérhelní óhajtottam én nagyságodnak és óhajtom most is, oly feltételek alatt, melyek részletesebben ki vannak fejtve első levelemben.“

A bibornok e levélre azt válaszolta:

„Hogy egykor legöregebb tagja legyek az akadémiának, szivesen, de abba én sem egyezem, hogy most legyek azzá.“

A B a c h - k o r s z a k b ó l.

1. Négy béres zsákokkal megrakott kocsit akart a szérűről az udvarra betolni. Egy arra járó ismerős német zsan-dár meglátja a hasztalan munkát s oda szól nekik:

— Ugy-e nem akarsz menni ezt a kocsit, h., nééz vansz.

— Nem ám, — mondja az egyik béres, haragudva a közbeszólásért, — ló kellene ide. Lőjjön az ur, segítsen.

2. Hivatalos stylus A marhavész állapotjáról megkérdeztetvén a nagyságos stulrikterátus, a következő anygali magyarsággal írt jelentést küldé be:

„Jelenjűk, hogy nálunk a marhavész sem nem van, sem nem nincsen, sem nem találtatódik.

Alázatos szolgája, stb.“

3. Nagyrangú hivatalnokot vilt a székel: midőn az erdők és hegyek közé érnek, az amicze is megszeppent s félhangon kérdé a góhétól:

— Kocsis, vannak itt zsványok?

— Nincsenek biz' itt, nagyságos uram, ha csak most nem viszek egyet. — — Gyitc, fakó.

juhsajtot a legjobb borával öntsék le. Ehez járult egy üst leves. Megelégedtek ve'e. Minden vig volt a háznál. — Az egyedüli, a ki nem csapott nagy lármát, a bersagliere maga volt A mi Umiltát illeti, ő szokott közönyöségével segített készíteni mindent. Munkája végeztével észrevétlenül kiszökött és szénapadlására mászott fel. — A hold sétája a hallgatag völgyek felett sokkal jobban tetszett neki, mint a konyha zaja.

— Egy áruhás herczegnő! — ismétlé mosolyogva.

Nincs hang, mely kellemesebben hatott volna füleire.

Tulajdonképen nem is tudta, hogy mi az a herczegnő; de végre is a herczegnő palotában lakik. Umilta tanult olvasni és az arra atutazó házaló hajtűi, gyűrűi és egyéb piperéi közt gyakran könyveket is talált, miket megvett és elolvasott.

A többiek közt egyedül a katona kereste őt tekintetével és észrevette, hogy hiányzik neki; sok szép nőt látott a délen, de egy sem ragadta őt el annyira, mint anyjának szolgálója.

— Hová ment az aranyhaju leány, a ki az imént itt volt? — kérdé.

Signora Róza széttéktett az asztalon.

(Folytatása következik.)

Tudakozódások és feleletek.

Tudakozódások:

1. Előre is fogadja köszönetemet, ki velem szíves lesz a lapok útján tudatni, hogy a **Kodolányi** Antaltól megjelent „Egészségtani Lapok“ czimű művet hol és mi áron kaphatnám meg. Már több kiadónál tudakoztam, de siker nélkül; a viszontszolgálatra kész

B e r t a.

2. A „Vasárnapi Ujság“ 1861-ik évfolyamát illő áron megvenni, vagy más megfelelő értékű folyóiratért becserelni kész vagyok.

H. K.

3. Egy sakk-könyvet óhajtanék szerezni; lekötelenne, ki utbaigazítást adna e részben.

I r é n.

Feleletek:

1. Arnold kérdésére írhatom, hogy egy igen jó népszerű geológiai mű jelent meg angol eredeti után, magyar nyelven Dapsy László fordításában „Geologia“ czimmal. Ára 80 kr. Kapható bármely budapesti könyvtárban.

R. M.

2. Az „Üstökös“ első évfolyama azt hiszem, megkapható az „Athenaeum“ könyvkiadóhivatalában. Én legalább sok oly régi művet kaptam, melyek a könyvpiaczen nincsenek forgalomban; de ott, miután régen Emichnél jelentek meg, még előfordulnak.

A r g u s.

Képeink.

A főváros házalóinak egyik érdekes típusát mutatja be képünk a tintás-asszonyban, ki apró hordójából csapon eregeti az író toll ezen sötét s mégis annyi mindenféle színt visszaadni képes táplálékát. Nem „allizarin“, se nem „copir“ tinta az; a jó öreg mámi kerüli a hangzatos címeket, mert az ő tintája az egyedüli jó tinta — széles e világon. — S ennél jobb reklámra nincs szüksége.

Másik képünk török borbélyműhely belsejét ábrázolja. A borbély Törökországban igen keresett férfiú szokott lenni; mert ő nemcsak hajnyírással és borotválással, hanem rendszerint orvoslással is foglalkozik. — Megnyír, megberetvál s ha kell, bármely betegség ellen kúrál, persze a nélkül, hogy kuruzsló talentumán kívül más minősítvénye lenne hozzá. — Képünkön az előtérben álló mester ép egy megkopaszított fél előtt bizonyítja a kézi tükrrel munkája sikerességét, míg háttérben levő collegája orvosi funkcióban fáradozik.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

Hirdetések.

Bérbeadási hirdetés.

Ádami örökösöknek Szarvason a „Bárány“-utcában levő 1078. sz. a. levő kényelmes lakóháza, valamint 7 helyi szőlő és 2 tőfölsze, s a maczó-érben fekvő szőlő és szilvása azonnal haszonbérbe adandó.

A feltételek megtudhatók Szarvason **Buzy János** urnál. 1—3

Szarvason Hungerleider Józsefnél,
a **Korbuly-féle házban finom**

kapható jutányos áron.

HIRDETMÉNY.

Szarvason, a Sinkovics-féle házban (a „Bárány“ vendéglő átellenében) alólírott raktárt tart a legerősebb anyagból készített, valamint alakjokra és díszökre nézve páratlan, a **Wolf Leopold-féle bécsi gyárban készült**

é r o z k o p o r s ó k b ó l.

Ugyanott bármily alaka **fakoporsók**, s minden a **gyászszerelés** körébe tartozó felszerelések a legjutányosab áron kaphatók. Alólírott e nemben 12 év óta tart raktárt, s mindenkor szerencsés volt a megrendelők megelégedését kinyerni; reményli ezek szerint, hogy legújabb berendezése az eddigi figyelemben részesítendő.

Tisztelettel

Balthazár József,
asztalos.

